तल्ल चा पिषयादिनं जी मिनिना एकद्याध्याये न्यरूपि तत एवागनाव्यं मंचेपतय जी मिनिशक् माधवेनोत्तं ११४१ ए॰ द्रितम्। तल याखी "बासुरिरिष पञ्चिष्याय तेन बच्चधा सतं तन्त्रम्" "सप्तव्यां किल येऽधां की उद्याः प्रश्चितन्त्रस्य" सा॰ का॰। २२नी त्यवयवे। ''तन्त्रः पञ्चिन-रेतचकार मनोरमं यास्त्रम्' पञ्चतः। तद्वयः पास विलिभेदिमलपापिकाको लूकी यलक्षापणा प्रपरी चित-कारका ख्याः। तन्त्रं वेति ठक्ष। तान्त्रिक तन्त्रवेत्तरितः। तन्त्रं विहितः ठक्ष। तान्त्रिक तन्त्रवेत्तरितः। सन्त्रं विहितः ठक्ष। तान्त्रिक तन्त्रविहिते लि॰ स्त्रियां सन्त्रं प्रश्चिते तान्त्रको सन्त्र्या यथा तुक्रमयोः गतः तन्त्रका ला तान्त्रको दीचा २१यघे च स्ततन्त्रः परतन्त्रः। तन्त्रका लि॰ तन्त्रात् धाचिरा हृतम् कन्। धाभववे वस्त्री स्वसरः पटे पु॰ याद्यां स्त्री दित भेदः। ''वसामस्तन्त्र-

किम सर्वाङ्गीचे तरलची" महिः :
तन्त्रकाष्ठ न॰ तन्त्रद्धां काष्टम् । तन्त्रस्थे वाष्टमेहे (तातेर काटि) प्रस्तौ विका॰।

तन्त्रता स्ती तन्त्रय भायः तल्। अनेकोहे भेन सकत्पवस्ती यथा तर्पणपूजनादानेककभौं हे भेन सकत्काने कते सर्व-कभा द्वानिधितः। तदिपयोदा इरणं प्रा॰ त॰ एक्तं यथा "बान याएकपालैन्द्रदध्येन्द्रपयोयागानां भाग्ने वाष्ट्रकपालीपांशुवागाग्नीषोभीवैकाद्यकपालवा-गानां स्याणां सक्त् सकदत्तिन प्रयाजादाक् -नीवकारः सिद्याति तथा नानायञ्चवधसंत्वे सर्वी-हे भेन सकत् प्रायिक्त कते सर्वब्रह्मववजन्यपापनायः। खड रार्थि कजातीय कर्मणः तम्बतायाचेत्रच कर्तादीनां प्रयोगात्तविश्ववैधचेत्रभूतानामभेदे छहे था विश्वेषाचहः" इति । एवञ्च "स्नातीऽधिकारी भवति दैवे पैले च कर्मीण। पवित्राणां तथा लाप्ये दाने च विधिद्धिते" इति विष्णुक्तम् ''खस्नात्वा नाचरेत् कर्भ-जपहोनादि किञ्चनेति" दचोक्तच, क्रियासुम्लानं तिहनकर्त्त व्याज्ञेषकर्मार्थमेकसेव कर्ट संस्कारहारैव न तु प्रतिकर्भ कर्त्त व्यम्' इति रघुनन्दनः अधिकं तन्त्र बहे हथ्यम् ।

तन्त्रधारक प्रः तन्त्रं कर्मज्ञापकपद्गित्यन्त्रं धारयित धारि-प्युज् ६तः । "एककात्र नियुक्तः खादपरका-न्त्रधारकः । तृतीयं प्रश्नकं ब्रूयात् ततः कर्म समाचरेत्" ग्टज्ञपरिष्टोक्ते कर्मस्वरूपज्ञावस्वपुक्तकवाचने । "'तन्त्र-धारकः प्रस्तकधारकः" प्रः तः रचुनन्दनः । तन्त्रयुति सी तन्त्रेक्षा चायुर्वेदशास्त्रोक्षा स्थतोक्तो दाविंगद्भेदके युक्ति भेदे । ताच यथा 'चियातसन्त्रयुक्तिनामाध्यायं व्याख्यासामः। दाविंग-त्तन्त्रयुक्तयो भवन्ति । तद्यथा । चिवकरणं योगः प-दार्थी देखर्थ छहेशो निहेंश छपदेश: प्रदेशीऽ-तिदेशोऽपवगौ वाकाशेषोऽधायितिविषय यः प्रसङ्ग्यकानोः sनेकालः पूर्वपत्तो निर्णयोऽतुमतं विधानमनागतावे-च्यम् यतिकानावेच्यास्। संगयो व्याख्यानं खसंद्वा घटा-इरणं निर्वचनं निदर्भनं नियोगो विकल्पः असञ्चय जज्ञ-मिति सत्वासां तन्त्रयुक्तीमां किं प्रयोजनिमत्यु च्यते । वा-कायोजनमध्योजनञ्च ! भवन्ति चात्र स्नोताः। ध्यसदादि-प्रयुक्तामां वाक्यामां प्रतिचेचमम्। ख्वाक्यानां विदिर्णि क्रियते तन्त्रयुक्तितः। व्यक्ता नोक्ताच ये छार्थां चीना ये चायनिर्मेखाः । खेयोल्ला ये काचित्तन्त्रे तेपाञ्चापि प्रसा-धनस्। यथाम्ब् जनमञ्चार्कः प्रदीपो वेश्वानी यथा। प्रवोध्यस प्रकास्त्राचौक्तचा तन्त्रस्य युक्तयः। यमर्थम-धिकत्योच्यते तद्धिकरणं श्यणा रसं दोषं वा | यैन वाक्यं युक्यते स योगः २ । यथा तैलं पिबेचास्तविह्न-निम्बिंद्धाभयाष्टचकिपप्रक्षीभिः। सिद्धं वसाम्याञ्च परेयदाक हितञ्ज निलाक लगर हरोगी"। धिइ पिवेदिति प्रथमं वक्तव्ये हतीयपादे चित्रं प्रयुक्तमेवं दूरस्थाना-भपि पदानामेकीकरणं योगः । योऽधीिभिक्तिः छत् परे वा स पदार्थः १। चपरिभितास पदार्थाः। यथा क्षेत्रस्रोतम् निर्दिशेषु द्वयोस्त्रयाणामर्थानास्यप-तिर्दे खते तत्र यो उर्चः पूर्वापरयोगिषदोभवति च यही-तव्यो यथा । वेदोत्पत्तिं व्याख्यास्याम रत्युक्ते सन्दि-द्धते बुद्धः । कतमस्य वेदस्यायस्त्रपत्ति । कारवे दादयस्तयोवेदास्तव पूर्वापरयोगसपत्रभय विद-वि-चारणे विन्द्रस्थेतयोच धात्वोरनेकार्थयोः प्रयोग इति पश्वात्प्रतिप्रतिभवति । चार्यं वेदोत्पत्तिमयं विवच्हरिखेव' पदार्थः। यदन्यदुत्तमन्यार्थसाधकं भवति स देखर्थः। यथा स्टित्यकोऽद्भिः प्रक्षिदाते यथाः नापदुर्वप्रस्टित-भिर्मे यः प्रक्तिद्यत इति । समासक्यनसहै यः ५ । यथा शत्यमिति । विस्तरयचनं निर्देशः । यथा । शारीरमा-गन्तुकं चेति। एवमिला पदेशः । यथा "तथा न जान्द-याद्राली दिवा समञ्च वर्क्येत्" खनेन कार खेने त्युपदेश:। यथोपदिश्वते मधुरेण श्लेषाभिनद्भत दति। प्रकतस्था-तिकान्ते न साधनं प्रदेश:८ । यथा देवदत्तसानेन प्रध्य-